

Lohjansseudun kuvataidekoulun
lopputyö

Me myself and I

Portfolio

Kiia Kiili

Me myself and I

ohjaaja: Nasu Raittinen

Maalauskoelma
menneisyyden muistoista
nykyhetken näkökulmasta.

Vierailu: kangas, akryylimaalit

Juhla: kangas, akryylimaalit

Pulipuli: MDF-levy, akryylimaali

Ensimmäinen kesä: kangas,
akryylimaalit

Nainen ja tyttö: paperi,
akryylimaalit

Onnea: MDF-levy, akryylimaalit

Minä: kangas, akryylimaali

Mistä idea

Sain idean viime kesänä, kun olimme isovanhempieni luona Pohjanmaalla. Kävelimme ympäri Teuvaa ja katselimme tuttuja maisemia. Kun istuin vaarini vanhan talon sohvalla ja katselin seinillä roikkuvia kuvia, huomasin kuvan jonka muistin. Yritin miettiä mitä tuolloin tapahtui ja aloin muotoilla muistoa mielessäni. Siitä lähti idea muistojen läpi kävelemisestä itseni kanssa. Tajusin silloin, että olen viime aikoina ajatellut enimmäkseen huonoja muistoja mielenterveysongelmien diagnosoimisen jälkeen. Halusin ikuistaa hyvät muistoni ja samalla kulkea niiden läpi itseni kanssa. Haluan myös kuvata sitä, miten olen hyväksynyt muistoni ja menneisyyteni ja että uusia muistoja on vielä edessä.

Miten alkoi

Kirjoitin ylös kaikki ideat, jotka tulivat mieleeni. En halunnut unohtaa mitään aiheita, koska en ollut vielä varma lopullisen työn muodosta. Aloin myös piirrellä pieniä suunnitelmia muistoja miettiessäni.

En halunnut vain maalata muistikuviani. Tahdoin saada katselijan tutkimaan muistojani samalla tavalla, kuin minäkin niitä katselen. Pyrin tekemään jokaisesta työstä yksityiskohtaisen ilman, että maalaan jokaisen lehden puissa. Halusin kuitenkin saada tunnelman selkeästi esille.

Ensimmäisiä suunnitelmia

Nämä suunnitelmat piirsin kesän aikana. Tässä myös muutama malli, jonka pohjalta suunnittelin nykyajan minä-hahmon mekon.

En lopulta toteuttanut kaikkia suunnittelemani ideoita, koska ne eivät enää tekohetkellä tuntuneet kiinnostavilta tai koska olin saanut paremman idean.

Vierailu

Halusin kuvata sen, miltä tuntuu käydä mamman haudalla jouluna, kun hautausmaa on täynnä kynttilöitä. Yritin suunnitella työtä, mutta koska se tuntui vaikealta, päätin aloittaa maalaamisen, jotta näkisin suunnitelman selkeämmin värien kanssa.

Värimaailma oli aluksi vaikea saada toimimaan, mutta lopullisesta työstä tuli luontevan näköinen.

Juhla

Maalaus kuvaa sitä iloa, jonka tunsin ottaessamme äitini kanssa rippikuviani. Muistan, kuinka nauroimme ja kävelimme ympäri metsää, jotta löytäisimme hienon kuvauspaikan.

Työvaiheista ei ole paljoakaan kuvia, koska sain maalauksen valmiiksi yhden oppitunnin aikana.

Puli puli

Muistin yllättäen kesken työpäiväni erään kesän, jolloin kävimme ystäväni mökillä uimassa. Ranta oli keskellä metsää ja ainoa todiste ihmisistä oli lyhyt laitur, joka oli kiinnitetty kallioon.

Halusin, että maalaus kuvaa metsässä ollutta rauhan tunnetta. Kun katselen sitä, melkein kuulen lintujen laulun ja veden solinan. Tämä on kaikista maalauksista minun suosikkini ja onnistui mielestäni parhaiten.

Ensimmäinen kesä

Heti kun keksin aiheen lopputyölle, mieleeni tuli alla näkyvä kuva minusta vauvana. Muistan sen aina, kun käymme Paloniemen rannassa uimassa.

Halusin maalaukseen lämpimän tunnelman. Yritin saada puun heittovarjon ja lehtien välistä tulevan valon näkymään työssä.

Nainen ja tyttö

Tämä oli ensimmäinen maalaus, jonka sain valmiiksi. Se on myös ainoa paperille maalattu työ. Löysimme maalausprosessin aikana Mdf-levyä laatikoista, ja päätimme, että se on parempi pohja.

Keksin nimen, kun ystäväni kertoi maalauksen muistuttavan häntä Claude Monet'n maalauksesta *Nainen ja päivänvarjo*, 1875.

Onnea

Olen vierailut useamman kerran Helsingissä sijaitsevassa rodopuistossa. Kasvit kukkivat minun syntymäpäivänäni, josta teoksen nimi *Onnea* tulee. Halusin kuvata sitä iloa ja vapautta, jonka tunsin keskellä kukkien muodostamaa viidakkoa.

Päädyin muuttamaan alkuperäistä suunnitelmaa, koska taivas näytti omituiselta ja maalauksen kulmassa ollut puu ei sopinut uuteen versioon.

Minä

Viimeisessä työssä halusin kuvata tulevia muistoja, joita koen yksin. Muut työt käsittelevät menneitä muistoja, mutta halusin myös kuvata kaikkia hyviä muistoja, jotka tulen kokemaan tulevaisuudessa. Huomisen muisto on tämän päivän kokemus. Maalauksen minä hyväksyy menneisyyden ja odottaa tulevaa.

Aluksi minulla oli vaikeuksia saada auringonlasku näyttämään realistiselta, joten otin mallia Fyodor Vasilyevin maalaamasta *Dawn in St. Petersburg*, 1870 työstä. Muunsin myös minän mekkoa, koska alkuperäinen asettelu ei näyttänyt luontevalta suurella pohjalla.

A woman with long dark hair, wearing a dark t-shirt and a light-colored bag, is sitting on a wooden swing. She is facing away from the camera, looking towards a red building with a chimney across a body of water. The scene is outdoors, with trees and a blue sky in the background.

Ongelmia ja epäonnistumisia

Tiesin jo työn alussa, että suurin haasteeni tulee olemaan ihmishahmojen maalaaminen. Tulin kuitenkin siihen tulokseen, että työ ei kerro oikeaa viestiä ilman ihmisiä.

Värejä sekoittaessani en aluksi miettinyt maalauksia kokonaisuutena, joten viimeisissä töissä väripaletini oli hieman rajoitettu. Se ei kuitenkaan haitannut, koska sain kaikki työt tällä väripaletilla tehtyä.

Maalaaminen oli vaikeaa ja huomasin olevani hyvin kriittinen oman työni jälkeen ja epäilin näyttävätkö ne tarpeeksi hyviltä ollakseen lopputöitä. Tämä on yksi syistä siihen, miksi tein lopputyöni vasta nyt. Edelleen minun on vaikea hyväksyä, että työni tulevat esille lopputyönäyttelyyn.

Itsearviointi

Lopputyöni ei ole paras johon olisin pystynyt. Pystyn nostamaan melkein jokaisesta työstä esiin asioita, jotka olisin halunnut maalata toisin. Maalauskoelma onnistui kuitenkin todella hyvin. Pyrin kaikissa maalauksissa kuvaamaan muistoja ja niihin liittyviä tunteita ja onnistuin siinä mielestäni hyvin. Kykyäni maalata ihmisiä parani myös pikkuhiljaa. Mielestäni onnistuin maalaamaan töihin hyvin liikettä tuulen ja aaltojen liikkeen muodossa ja työt toimivat hyvin kokonaisuutena.

